

TE PREU L'ENCAIX DE CATALUNYA?

**EL RE-ENCAIX AMB ESPANYA:
A QUIN COST?**

XVa TROBADA.-CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

Vic, 29 d'Abril del 2014

**Guillem López Casasnovas
(Catedràtic de Hisenda Pública. UPF)**

‘Els economistes que posen preu a tot i coneixen el valor de res’?

- Te sentit **avui** la pregunta de l’encaix/ re-encaix?
- Estem davant el **joc estratègic** de qui arronsa primer?
- Els secessionistes **tàctics** poden fer marxa endarrere davant una proposta de re-encaix?
- Quants ciutadans poden /volem plantejar el desencaix **com a ‘inversió’** (costos de transició vs TIRs futures)?
- Es tant sols qüestió d’un **pacte fiscal i un plus** de blindatge competencial?
- Quin valor donem a les **convivències trencades**?

COM HEM ARRIBAT A L'ACTUAL DISJUNTIVA ENCAIX/ DESENCAIX

Registre tendencial de fluxos

- Població 16%
- PIB 20%
- Recaptació IRPF 23%; Estimació mix tributari: 21%
- Despesa en competències transferides: 15%
- Despesa en competències centrals: 12% Mix de despesa (inclosa SS): 13%
- Dèficit fiscal: $(21-13) = 8\%$
- Rati de millora de finançament autonòmic potencial per càpita: $21/16 = +32\%$
- Rati de millora amb mirall privilegiat basc, pc: $+ 65\%$

Registre tendencial d'estocs

L'estoc de capital públic (FBBVA 2013 –amb dades bàsiques del 2010): Pes de la renda 18.7 %; de la població 15.9%;

Capital net no residencial en serveis públics 15.9%;

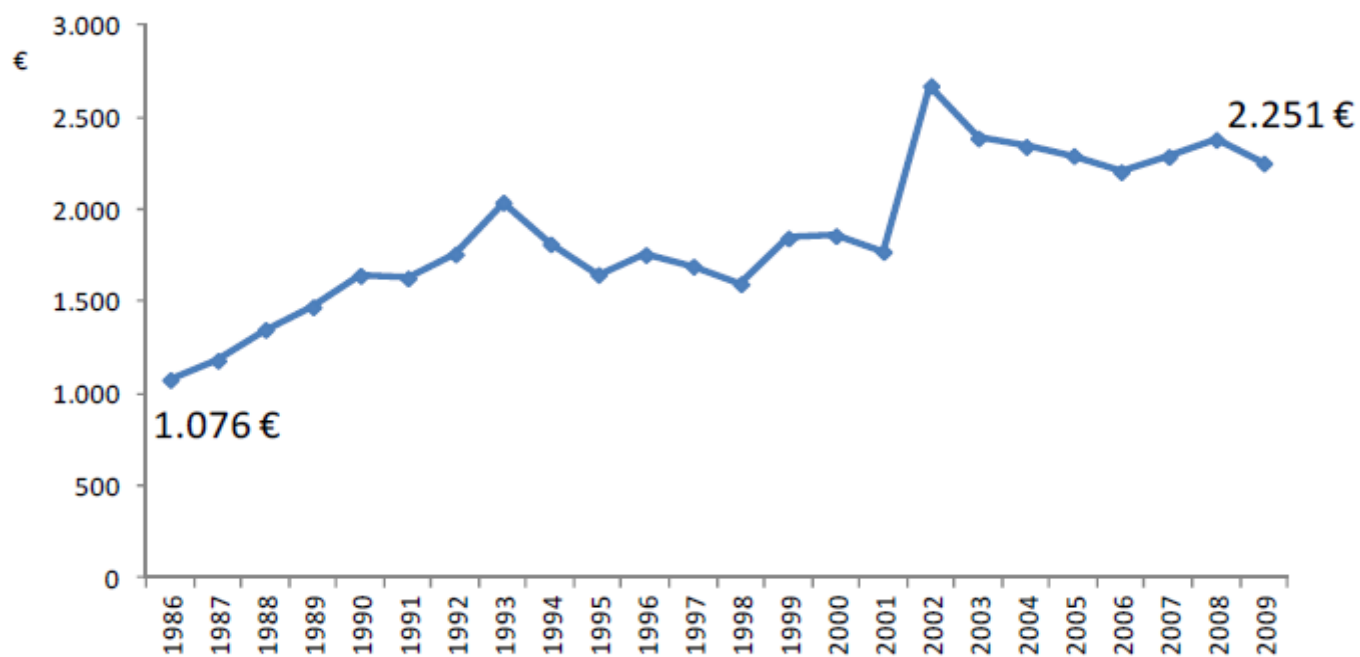
Capital net en infraestructures públiques: 13.5%

D'aquelles diferències, el dèficit fiscal estimat

Saldo fiscal de Catalunya	2006	2007	2008	2009
Milions d'euros	-14.493	-15.913	-17.200	-16.409
% PIB català	-7,9%	-8,1%	-8,5%	-8,4%

El saldo fiscal (termes reals, base 2009) per persona s'ha doblat en els últims 24 anys

Dèficit fiscal per persona, 1986 – 2009 (flux monetari)

REENCAIX: EL COST de la continuïtat (Argumentació CERTA). ON SOM. CONFIESO QUE HE VIVIDO

- 1. La ignorància, mala criança o maledicència del que ha de ser la solidaritat ‘entre els homes i les terres d’Espanya’ ho ha acabat enverinant tot.
  - No s’ha volgut mai reconèixer per part dels seus beneficiaris que un anivellament redistribuidor en el que **l’assignació de recursos atorga igual capacitat de despesa** (per fer front, posem, a les prestacions fonamentals de l’estat de benestar), quan les contribucions fiscals dels habitants dels diferents territoris són força diferents, incorpora ja prou elements significatius de solidaritat. CONTRA L’ORDINALITAT

Cuadro 4.2.1

Índice de recursos homogéneos por fases del modelo – Año 2012 (Población)

Año 2012 (estimado)	capac.		Total (pob aj.)	Total (pob.)
	Capac. Tribut.	Tribut + F. Garantía		
Catalunya	118,6	103,7	99,5	98,7
Galicia	92,3	103,1	104,3	110,8
Andalucía	79,7	93,6	96,5	94,4
Principado de Asturias	107,8	104,8	108,4	112,7
Cantabria	114,5	103,3	125,2	125,1
La Rioja	103,5	102,1	118,0	120,0
Región de Murcia	83,9	94,6	95,7	93,7
Comunitat Valenciana	93,9	97,3	95,6	94,0
Aragón	115,1	107,4	110,4	116,0
Castilla-La Mancha	85,3	100,1	99,0	103,4
Canarias	41,8	89,4	87,0	90,2
Extremadura	76,6	98,2	111,8	117,0
Illes Balears	122,5	105,2	100,2	100,1
Madrid	134,2	103,9	99,8	94,6
Castilla y León	100,8	105,7	108,1	115,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0	100,0

*) Los índices que se presentan se han calculado en términos normativos y competencialmente homogéneos, calculados según la población ajustada, excepto la última columna en que se presentan los índices resultantes según población.

S'ha obviat que

La solidaritat ha de raure en l'accés als **serveis públics** no en la **renda** (que depèn del creixement econòmic).
Anivellar no és substitut de desenvolupament regional

- Redistribuir recursos sense incidir en les causes que generen la desigualtat, creant ocupació pública i no desenvolupament econòmic, no té fonament ni d'eficiència ni d'equitat, i crea economies que depenen de la continuïtat de la redistribució.

A més, penalitzar en negatiu les assignacions dels que més aporten té mala justificació teòrica, és ineficient a la pràctica i en tot cas resulta de difícil compliment. I més quan la despesa no pròpia agreuja, més que no compensa, l'anterior situació.

- 2. La pretensió redistributiva que impedeix capacitats similars de despesa agregada, macro, sobre el territori, al servei dels seus ciutadans és incompatible amb garantir després els drets d'aquests al nivell *micro*, de la prestació individualitzada concreta.
  - Respecte d'un dret universal àdhuc protegit per una llei estatal!, que un gestor de la despesa pública hagi de demanar que l'usuari complementi amb peatges, taxes i copagaments els recursos que no es reben en raó d'aquell sobreanivellament és un disbarat.

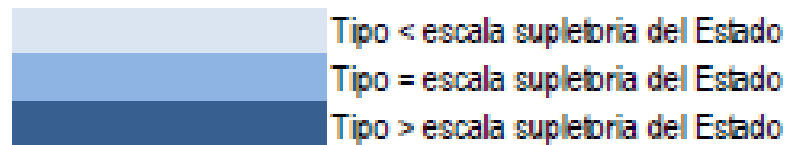
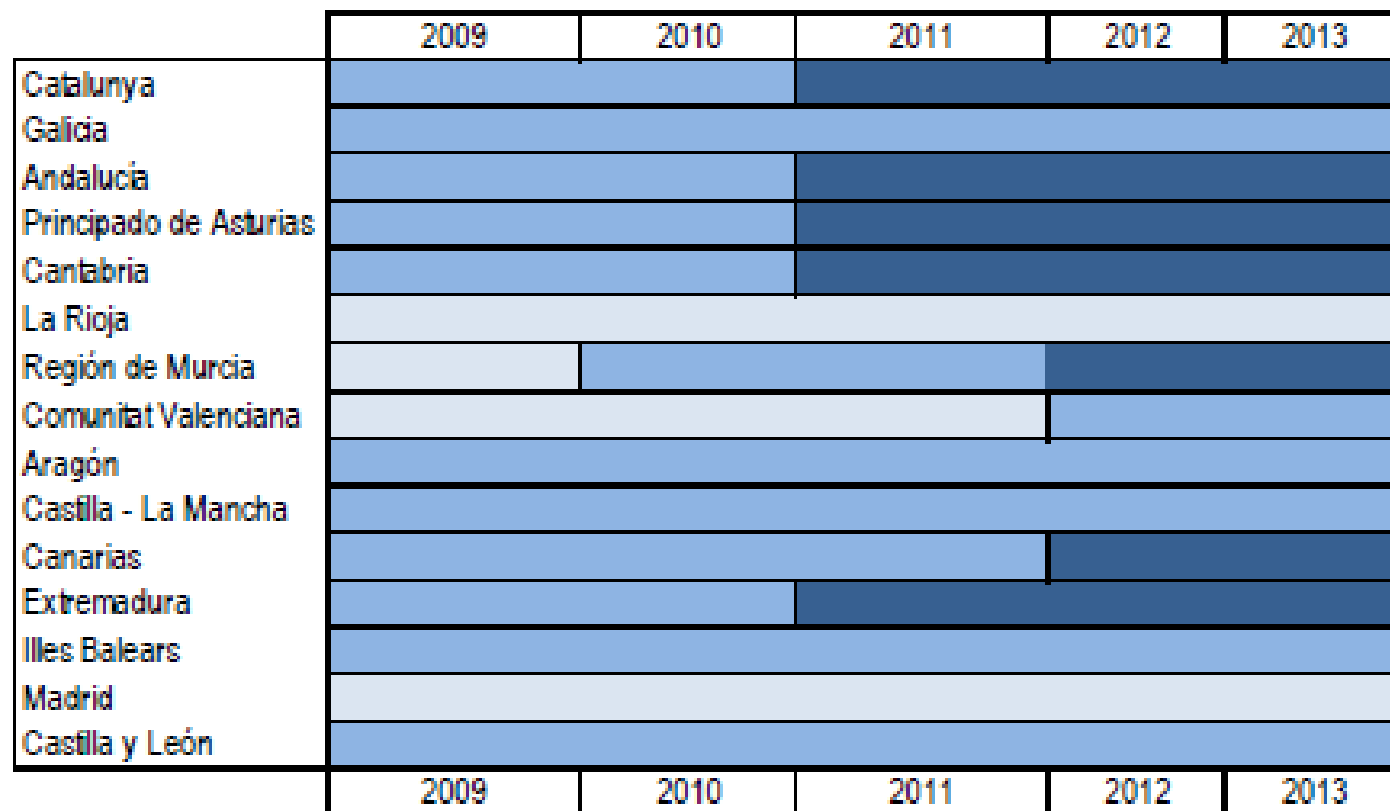
A.4.4. Índice^(*) de recursos por fases del modelo – Año 2012e
(Total CA=100) - población

Año 2012 (estimado)	capac.		
	Capac. Tribut.	Tribut + F. Garantía	Total
Catalunya	118,6	103,7	98,7
Galicia	92,3	103,1	110,8
Andalucía	79,7	93,6	94,4
Principado de Asturias	107,8	104,8	112,7
Cantabria	114,5	103,3	125,1
La Rioja	103,5	102,1	120,0
Región de Murcia	83,9	94,6	93,7
Comunitat Valenciana	93,9	97,3	94,0
Aragón	115,1	107,4	116,0
Castilla-La Mancha	85,3	100,1	103,4
Canarias	41,8	89,4	90,2
Extremadura	76,6	98,2	117,0
Illes Balears	122,5	105,2	100,1
Madrid	134,2	103,9	94,6
Castilla y León	100,8	105,7	115,8
TOTAL	100,0	100,0	100,0

^(*) Los índices que se presentan se han calculado en términos normativos y competencialmente homogéneos calculados según población.

Gráfico 3.5

IRPF. ESCALA AUTONÓMICA

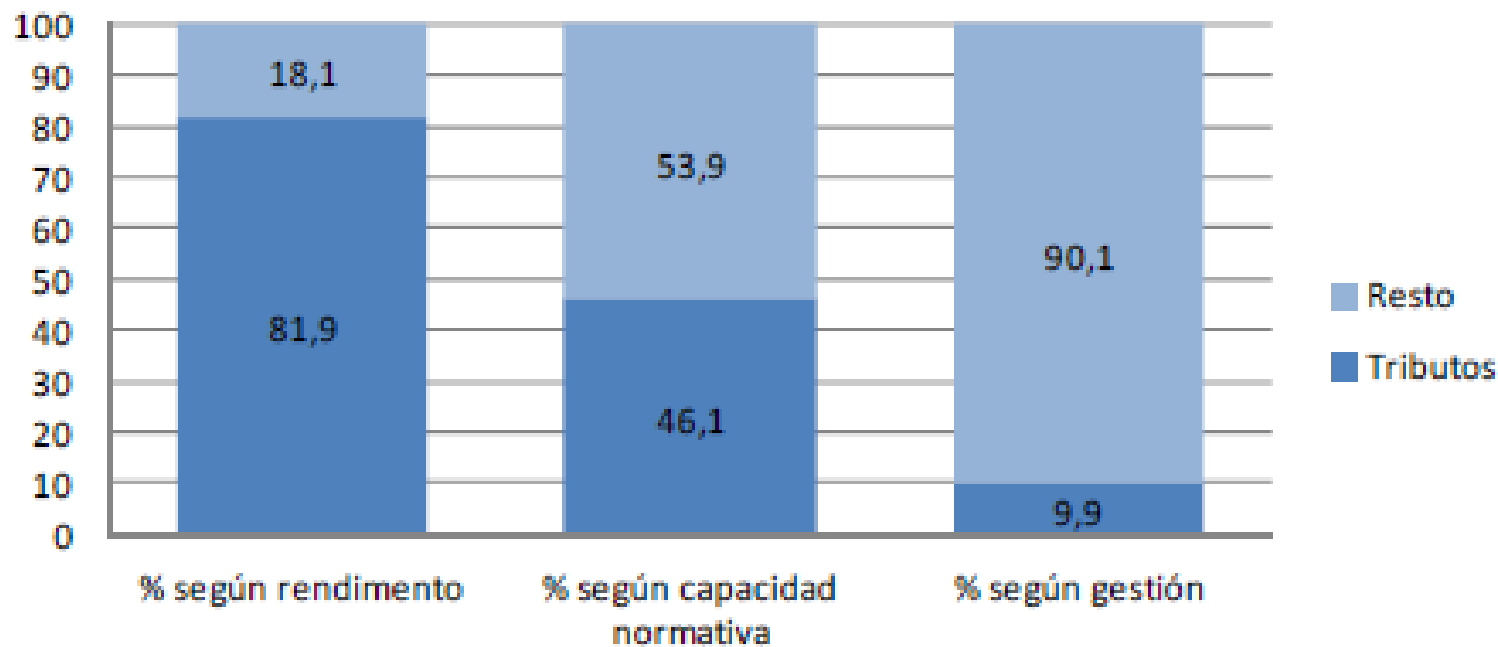

Fuente: elaboración propia a partir de "Tributación Autonómica, Medidas. MEH"

- 3. Descentralització i uniformitat son conceptes contradictoris. Precisament el que fa la solució descentralitzadora és evitar imposar una preferència homogènia. Ni els impostos ni les despeses son els mateixos en els estats compostos.
  - En aquests contexts, en presència de responsabilitat fiscal ni l'enveja ni el trencament de la cohesió per diferències fiscalitzables son arguments plausibles.
  - La capacitat d'autogovern es la qualitat de decidir

Gráfico 3.9

Peso de los tributos en el total de recursos del modelo de financiación autonómica. Año 2011

- 4. Els nivells de recursos assignats centralitzadament i la despesa realitzada de manera descentralitzada recullen realitats diferents.

No es pot llegir com a desigualtat ‘a corregir’ el que una comunitat des de la seva major capacitat fiscal o prioritziació diferencial de la despesa, dediqui més recursos als assignats inicialment de manera externa.

No es pot castigar a qui més esforç complementari fa.

- 5. Es prou sabut que un euro no compra el mateix sobre la geografia. Assignar recursos ignorant aquesta realitat condemna a determinats ciutadans a prestacions reals inferiors a la resta, fins i tot en el cas d'haver realitzat majors contribucions.
  - L'aplicació d'aquest criteri al conjunt de la despesa del territori suposaria un creixement entorn del 6.5 i 9%

Cuadro 4.5.3. Índices relativos de poder de compra
(Total CCAA régimen común=100)

Catalunya	109,3
Galicia	97,7
Andalucía	97,2
Principado de Asturias	100,2
Cantabria	97,3
La Rioja	109,3
Región de Murcia	99,5
Comunitat Valenciana	100,9
Aragón	96,6
Castilla-La Mancha	89,9
Canarias	85,9
Extremadura	87,5
Illes Balears	105,5
Madrid	104,9
Castilla y León	94,4

Fuente: elaboración propia a partir de los datos de FUNCAS y excluyendo País Vasco, Navarra, Ceuta y Melilla

Cuadro 6.2. Índice de recursos totales por habitante – año 2011

	Índice (ajuste nivel de precios)			
	M€	€/hab	Índice	
Catalunya	18.039	2.393	95,9	87,7
Galicia	7.985	2.856	114,5	117,2
Andalucía	20.805	2.470	99,0	101,8
Principado de Asturias	3.071	2.840	113,8	113,6
Cantabria	1.794	3.024	121,2	124,6
La Rioja	947	2.933	117,6	107,6
Región de Murcia	3.424	2.329	93,4	93,8
Comunitat Valenciana	11.709	2.288	91,7	90,9
Aragón	3.794	2.818	112,9	116,9
Castilla-La Mancha	5.588	2.641	105,9	117,8
Canarias	4.886	2.298	92,1	107,3
Extremadura	3.421	3.084	123,6	141,3
Illes Balears	2.678	2.406	96,4	91,3
Madrid	14.779	2.277	91,3	87,1
Castilla y León	7.365	2.879	115,4	122,2
TOTAL	110.284	2.495	100,0	100,0

- 6. En un sistema pactat amb lleialtat, els impostos que paguen els ciutadans d'un territori són també, poc o molt, de les jurisdiccions territorials que els representen. No son una dàdiva més o menys discrecional, més o menys políticament arbitrària, d'una de les parts.
- 7. Si els drets a rebre recursos per part de les diferents jurisdiccions són prou clars i els acords es respecten, qui té la clau de la caixa no hauria de ser decisiu. De fet les parts podrien encarregar la recaptació a un tercer!. Contràriament, en un context de desconfiança, aquella premissa resulta decisiva.

- **8. Qui ha de disposar de major facilitat per a poder endeutar-se és prioritàriament qui té els compromisos de despesa més importants per al benestar de la ciutadania,**
  - derivats per unes lleis que generen obligacions individuals
  - que son altrament més difícilment finançables a la fase baixa del cicle econòmic, que és quan, a més, resulten més importants.
- **9. Preservar llengua, cultura i identitat d'una comunitat ha de ser preocupació col·lectiva de totes les comunitats que conviuen.**
  - Si la part dominant no ho fa, l'asimetria en el tractament financer per la responsabilitat de l'altra part està més que justificada tot i que l'aboqui al dèficit.

- **10. A efectes de valorar les raons per les que una jurisdicció té en un moment donat més dèficit públic, s'ha de considerar tant l'assignació de recursos amb els que compta, com la despesa que fan les altres jurisdiccions (l'administració central, per exemple des de les seves competències) en el territori d'aquella.**
  - ***Centrifugar* despesa, *centripetar* ingressos és senzill comptablement per qui te la clau de la caixa Es un joc de transferències (Seg Social inclosa, Fons de reserva també)!**
    - **Finançar necessitats poblacionals per sota de la mitjana promou que una jurisdicció es vegi abocada al dèficit per preservar drets i obligacions meritades, tant en situació de crisi econòmica com en la seva absència.**

- **11. A fi i efectes de valorar el deute d'una jurisdicció cal considerar durant quant de temps l'anterior insuficiència s'ha mantingut i quant desigual ha estat històricament el repartiment de competències.**
  - **Madrid, en aquest sentit mai pot ser contrafactual: Rep les transferències més tard, opera a través de concessions administratives que amaguen part del seu deute, els dèficits propis estan inextricablement confosos amb els de l'Ajuntament de Madrid, que quasi bé coincideix demogràficament amb la província i amb la Comunitat, i amb els de l'Estat del que n'és capital.**
  - **No procedeix doncs en aquesta situació treure de polleguera el seu dèficit, deute o suposada balança fiscal.**

- **12. Quan una Comunitat demana crèdit i ha d'argumentar que la capacitat de retornar-lo depèn dels diners que li donarà, si els dóna i quan els doni, un tercer, no pot resultar després una sorpresa que la seva solvència estimada sigui nul·la.**
  - **Que facin *befa* d'uns diners que no son seus és sorprenent**
    - **Una comunitat desenvolupada que pugui fruit d'un finançament propi a partir dels recursos que generi , per la seva capacitat de produir renda i riquesa, no pot sinó millorar les seves qualificacions creditícies.**
- **13. No es pot predicar allò que no es practica. Acusar d'insolidaris des dels propis beneficis que atorga el concert econòmic foral que es nega als altres és poc moral.**

Criticar com a privilegi des de l'oposició allò que després es defensa i frueix quan s'està la govern és, senzillament, hipocresia.

El dèficit fiscal reiterat és dèficit social

**Despesa pressupostada: Salut 9.127,91 (2011)
8.685,01 (2012) i 8.220,61 (2014 i desplaçant 509 milions del 2013)**

**Despesa en servei del Deute (2014): 7.876,34 (cap 3 -2.400 (+30%)
tot i el FLA, i cap 9 -venciments)**

- Desplegament de la Llei de dependència
- Millor sanitat
- Més escoles bressol
- Millors universitats
- Més infraestructures
- Una política econòmica al servei del progrés i la reactivació econòmica
- Menys impostos, més diners a les butxaques dels ciutadans

Quadre 1. Indicadors d'altres prestacions socials i de prestacions d'atur. 2010

	Altres prestacions socials		Prestacions d'atur	
	En % del PIB	Per habitant (PPA)	En % del PIB	Per habitant (PPA)
Àustria	5,8	1.772	1,7	516
Bèlgica	5,3	1.555	3,8	1.102
Dinamarca	10,5	3.283	2,4	751
Finlàndia	8,1	2.274	2,4	683
Noruega	8,4	3.716	0,8	360
Països Baixos	6,1	1.994	1,6	509
Suècia	8,5	2.586	1,4	412
Suïssa	4,7	1.767	1,0	391
Catalunya	3,0	917	4,3	1.292

Font: Eurostat i Idescat.

Eppur si muove?

- Les falsedats sobre la BF (entelèquia, càlcul impossible, mètodes múltiples, tècnica al servei de la política, no neutralització del dèficit, no relació amb el FA), però ara...
- Contra l'anclatge dels recursos anteriors ('fons de suficiència')
- La PPP
- L'anivellament parcial
- L'ordinalitat
- Les infraestructures sense ús
- El mite igualitari

...INTELECTUALMENT CANSÍ, ES VOL CONFONDRE I
APARENTAR CANVIAR PER A QUE RES NO CANVIÏ.....
I ARA LES COMPTES REGIONALS TERRITORIALITZADES...

EL PREU (INCERT) DEL *DES-ENCAIX*

Doc Resum Reptes Econòmic IEC-Omnium 2013

La viabilitat **política** i no l'**econòmica** en discussió: els costos de transició del procés (cooperació/ no; escenari catastrofista/ no)

Àmbits estudiats: el **tributari** (responsabilitats en l'exercici de noves competències recaptatòries, regulatòries i de inspecció), el **financer** (supervisió d'entitats creditícies, d'assegurança i fons de inversió, i de mercats de valors i institucions col·lectives) i el **comercial** (institucions internacionals, acords de tràfic de mercaderies).

TRIBUTARI

- Nova cultura tributària de compliment no supeditat a la repressió inspectora**
- Tot i la maquinària informàtica i inspectora, actuacions des de la col·laboració dels contribuents i la corresponent lleialtat del Fisc.**
- A l'interí, dues legalitats amb un únic compliment transitori i no imposat a una de les dues administracions, amb separació de declaració i pagament de les obligacions (a curt termini per la capacitat d'amagatzemar informació i en favor de la normalitat)
... tot i que s'haurà d'acabar decantat la implementació de les legalitats en favor d'una Administració Tributària)**

(...)

- Els reclams que generessin la major complicitat de contribuents i administració, decisius: major seguretat jurídica, coherència en les respostes a consultes vinculants, i el convenciment del millor ús que de l'esforç fiscal dels ciutadans es fa.**
- Palanques facilitadores: un cos de inspecció, en bona part de nova contractació, format i habilitat en aquelles variants**
- Màxima continuïtat inicial de la legislació fiscal pre-existent, encara que no agradi, pel valor de la seguretat jurídica, però mostrant que es sap cap on es va**

FINANCER

- Refermar el valor de l'euro fins i tot en el cas de restar fora de l'eurosistema (més que probable en escenaris de no cooperació) i/o de l'eurozona (catastrofista).
- Assolit l'ús de l'euro millor si amb acord monetari (com en els casos de Andorra i Mònaco) o, altrament, amb adopció unilateral (Kosovo i Montenegro)...tal és el valor que es dona a la seguretat jurídica del manteniment de les transaccions empresarials de les companyies, d'aquí o de fora, però aquí localitzades.
- Fora de l'eurosistema resulta rellevant que els colaterals de fora de l'eurozona resten limitats per la liquiditat del BCE. No és aquest una qüestió d'accés a la liquiditat, resol.luble a través de filials o sucursals, sinó del *quantum*.

(...)

- Els perills de la restricció de liquiditat -pels efectes en l'escenari catastrofista de 'no acord'- es creu els minoraria finalment la pròpia UE ja que serà en interès de la Comissió i del Consell Europeu clarificar el rol que voldran atorgar al govern de Catalunya, ja com a 'continuador' (manteniment els drets de ciutadania europea i altres aspectes laterals –mobilitat, moneda), restant així corresponsables en deures també del deute sobirà pre-existent del regne d'Espanya, o del que es nomena 'successor' –seqüencials en el temps, sense continuïtat però en l'assumpció de drets i deures.**
- Voluntat fortament europeïsta per a “fer aquí el que digui Europa” en el sentit de que sabrà calibrar les conseqüències en clau de construcció de l'espai comú europeu, de respecte als compromisos, de garantia dels creditors del Regne d'Espanya.**

(...)

- La pròpia Unió podria afavorir un acord, ja que deixar de banda per inanició a un grup de ciutadans europeus seria insensat i en qualsevol cas acabaria arrossegant al regne d'Espanya i al seu deute, tot i afeblint la mateixa credibilitat de la construcció europea.**
- Malgrat jutjar les inconveniències de l'escenari catastrofista (en aspectes relatius a l'operativa del Target II, cambra de compensacions, o *credit crunch* d'una economia avui molt endeutada, amb *hair cuts* i *ratings* diferencials que poden penalitzar els col.laterals i el deute de la Generalitat) es creu que la UE no ho permetria (i no per un tema de governs, si no de ciutadans, i altrament els efectes serien només de curt termini).**
- Un supervisor nacional, per falta de subrogació competencial del BdE a les noves tasques, amb les capacitats i competències regulatòries i supervidores i amb els cossos de inspecció corresponents. La posta en marxa dels mecanismes europeus de supervisió única poden alleugerir en part aquesta tasca.**

COMERCIAL

- No configurar estructures duaneres, a les que explícitament es renunciaria, mostrant vocació europea i atorgant garantia màxima d'estabilitat en els negocis.**
- Fora de la UE, un acord comercial (no es requereix unanimitat per això en el si del Consell Europeu i no existeix possibilitat de veto).**
- No caldria corre tampoc en aquest sentit a abraçar-se a la Organització Mundial del Comerç, per no haver-se de trobar després limitats en el moment de l'acord amb la UE per la clàusula d'extensió de la 'nació més afavorida'.**
- En cap cas una *tarifa exterior comuna*: es mantindria el lliure trànsit de mercaderies, amb màxima disposició a seguir les recomanacions que Europa instrueixi a les noves estructures per al bon funcionament de l'espai europeu de lliure comerç.**

(...)

- No es manca de diligència en l'exercici competencial el que mouria aquest postulat (son consubstancials les estructures d'Inspecció Fronterera -controls veterinaris, inspecció fitosanitària), del Servei d'Inspecció, Vigilància i Regulació de les Exportacions (SOIVRE), així com de la inspecció de la qualitat comercial, examen documental, control dels productes d'importació i exportació, certificació, iniciació d'expedients sancionadors, etc.) i de la necessària participació en organismes de qualitat i certificació.**
- L'acció de promoció exterior compta ja amb el solc important dels organismes d'Acció amb xarxa d'oficines comercials a desenvolupar, però de les que es coneix ja el camí per a fer-ho amb concordança amb la política exterior de Diplocat o de qui assumeixi les seves actuals funcions.**

(...)

--Altres sol.lucions acotades son possibles a partir de les virtualitats (i) que dona l'Espai Econòmic Europeu (Islàndia, Liechtenstein, Noruega com a membres de la EFTA -en virtut dels acords multilaterals entre diferents grups de països-, i Suïssa -en virtut d'acords bilaterals específics), (ii) del que permet una Unió Duanera específica (Andorra, San Marino, Mònaco i Turquia), amb aranzel comú, i (iii) dels diferents Acords comercials de lliure comerç que te la UE amb 22 altres països (alguns d'aquests no són ni tant sols membres de l'ONU com l'Autoritat Palestina).

La llista de països inclou Albània, Bòsnia i Hercegovina, Montenegro, la República de Macedònia i Sèrbia. També inclou països amb els que la UE té interessos comercials considerablement menors que els que té amb un país veí com Catalunya (Hondures, Nicaragua, Perú o Sud-àfrica).

FINAL

- LA FORTALOR DEL *CLUSTER*, A PROVA
- LA TRANSICIÓ. LA INCERTESA. EL RISC
- L'AVALUACIÓ: EL CURT I EL MIG I LLARG
- EL COMPONENT INTERGENERACIONAL DE LES TIR_s
- ELS POSICIONAMENTS ESTRATEGICS EN AQUEST PERÍODE EXTRAORDINARI
- EL CÀLCUL *MINIMAX*: MINIMITZAR LA PROBABILITAT DEL PITJOR RESULTAT
- LA DIGNITAT DEMOCRÀTICA. I SENSE EL CONDICIONAMENT DE QUIN SIGUI EL MODEL POLITIC-ECONÒMIC RESULTANT DE PAÍS

MOLTES GRÀCIES PER LA
SEVA ATENCIÓ

ADDENDA:El debat tècnic del finançament just

- Quin paper pot assolir una despesa pública que vegi el seu finançament desvinculat del creixement econòmic, en particular quan aquesta despesa resulti clau per a consolidar aquest creixement?
- Podem trobar un millor balanç entre el finançament redistributiu cap a altres territoris (per a despesa bàsica, anivelladora, de serveis públics personals) i la despesa ‘productiva’ pròpia, requerida per un territori per a si mateix, de desenvolupament regional, de generació d’activitat estratègica de futur...?

LES BALANCES FISCALES IEF, 2005

Saldo fiscal con la administración pública central en % del PIB

	Flujo beneficio 2001-2005		Flujo monetario, 2005
	Saldo fiscal sin la Seguridad Social	Saldo fiscal real	Saldo fiscal real
ANDALUCÍA	6.32	6.51	4.54
ARAGÓN	2.59	1.44	1.83
ASTURIAS	8.16	13.92	14.34
BALEARES	-1.98	-5.25	-14.21
CANARIAS	11.1	7.34	1.61
CANTABRIA	-0.19	0.71	5.03
CASTILLA Y LEÓN	6.57	8.20	7.58
CASTILLA-LA MANCHA	8.71	7.23	3.54
CATALUÑA	-3.63	-6.13	-8.70
EXTREMADURA	14.6	16.75	17.79
GALICIA	6.43	8.26	8.20
MADRID	-7.67	-12.13	-5.57
MURCIA	3.41	1.47	-2.13
NAVARRA	3.95	0.94	-3.18
PAÍS VASCO	3.34	2.19	-1.35
RIOJA	1.78	0.18	0.66
VALENCIA	-0.49	-2.74	-6.32

Nota: Los saldos fiscales son sin equilibrar el presupuesto.

Fuente: Los saldos fiscales según flujo del beneficio proceden de Barberán y Uriel (2007) y los correspondientes al flujo monetario de Ministerio de Economía y Hacienda (2008).

MITES I REALITATS. FALSETATS

- No hi ha quantificació possible de les balances fiscals per manca acord metodològic
- Es tracta d'una qüestió tècnica (acadèmica) i no política.
- Son les persones i no els territoris els que es beneficien i suporten les càrregues fiscals
- La imputació d'alguns impostos i despeses és tècnicament impossible

MITES I REALITATS. MITGES VERITATS

- A l'actual marc constitucional espanyol la sobirania fiscal és única
- Son les lleis del parlament espanyol, moltes aprovades pels propis partits nacionalistes les que marquen la distribució del dèficit fiscal
- Existeix una connexió directa entre dèficit fiscal i finançament autonòmic
- La millora el dèficit fiscal ha de fer per una major despesa pública autonòmica

MITES I REALITATS. VERITATS

- Els ciutadans son qui finalment sempre son els beneficiaris de la despesa i qui paguen els impostos. Però en contextes de Federalisme fiscal ho fan a diferents jurisdiccions, que els representen, gestionen competències pròpies i un finançament pactat que no depen de hisendes transferències més o menys graciabls, més o menys dels colors dels governs amics
- No te sentit generalitzar el càlcul de les Balances Fiscals. No totes les CC.AA. Tenen idèntic sentit de pertinença.

La qüestió en breu

- El finançament autonòmic de les nostres institucions per a fer possible redreçar la situació actual, amb polítiques socioeconòmiques pròpies, és clarament pitjor que el d'altres CC.AA. amb igual o superior renda.
- Això perjudica particularment als ciutadans més vulnerables, vista la desigualtat personal interna de la renda.
- Un finançament just requereix en tot cas referir-lo a un determinat projecte nacional de futur, i fer-lo efectiu amb cohesió política interna i amb sentit de pertinença.

- **DOTZE PRINCIPIS TECNICS PER A INSPIRAR UN NOU FINANÇAMENT TERRITORIAL DE LES COMUNITATS AUTONOMES AL SI DE L'ESTAT ESPANYOL**

- 1- En el diferencial entre rendes primàries i rendes disponibles per càpita com a símil de contribució al consum col·lectiu conjunt, totes les CC.AA. han de participar en un saldo mínim prefixat (exclusió de diferencials positius).
- 2- Com a resultat del flux de impostos i subvencions implícits en els saldos fiscals no es pot generar un canvi en el rang de les rendes per càpita d'una C.A. que en sigui aportant neta. Una clàusula de 'stop loss' hauria d'actuar en aquest cas com en concepte de transferència de salvaguarda.
- 3- La redistribució s'ha de centrar en l'aproximació al nivell de despesa capitativa de les diferents CC.AA. a igual pressió fiscal. Definites els 'sols' de finançament, s'han de destapar finalment els sostres a major esforç fiscal en contextos de major capacitat normativa, constituint-ne referència al creixement mitjà de la resta de CC.AA. i no de l'Estat. La visualització de la redistribució està en el compromís de reduir diferències, no en eliminar-les

- 4- Quantificació de l'esforç fiscal relatiu amb la incorporació de taxes, preus públics i privats (peatges) per a cistelles de serveis similars.
- 5- Delimitació dels fondos de redistribució a àmbits de funcions de despesa concrets, no incorporats al finançament global no condicionat.
- 6- Concreció a terminis fixats i avaluats els fondos de redistribució abans esmentats.
- 7- Utilitzar com a clàusula de revisió del saldo fiscal deficitari d'una CA., la constatació de que aquella CA perd posicions relatives en renda per càpita respecte del conjunt de regions europees.
- 8- Cap CA. ha de tenir un flux positiu (saldo fiscal favorable) si la seva renda primària es situa d'entrada per sobre de la mitjana espanyola.

- 9- La variació relativa de renda d'una CA. s'ha de reflectir en associacions de signe contrari en l'evolució del seu saldo fiscal.
- 10- La continuïtat en el saldo fiscal beneficiós s'ha d'acompanyar de la millora en els indicadors de distribució personal de la renda d'aquella CA.
- 11- En cap cas el saldo fiscal ha de superar la diferència en la participació relativa en renda i la participació relativa en població.
- 12- Cal en el futur procedir a estimacions de necessitat financera més lligades al diferencial entre valors predits i observats per a cadascuna de les CC.AA. i no simplement a través de la comparació de nivells.